

**Talan mot Republiken Italien väckt den 3 februari 2005 av
Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-44/05)

(2005/C 82/31)

(Rättegångsspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av E. Traversa och M. Huttunen, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
- 2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 28 september 2003.

⁽¹⁾ EGT L 85, 28.3.2002, s. 40.

**Talan mot Konungariket Spanien väckt den 7 februari
2005 av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-47/05)

(2005/C 82/32)

(Rättegångsspråk: spanska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Richard Lyal, juridisk rådgivare, och Luis Escobar Guerrero, tjänsteman vid rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Spanien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 39, 43, 49 och 56 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artiklarna 28, 31, 36 och 40 i EES-avtalet genom att anta och upprätthålla ett system, på området livförsäkringar och pensioner, enligt vilket skatteavdrag endast kan göras för inbetalningar som har gjorts inom ramen för avtal som ingåtts med organisationer med säte i Spanien, och inte för inbetalningar som har gjorts inom ramen för avtal som ingåtts med organisationer med säte i andra medlemsstater,
- 2) förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Skillnaden i skattemässig behandling av pensionssystem på grundval av om de är knutna till organisationer med säte i Spanien eller i andra medlemsstater strider mot de grundläggande friheter som garanteras i EG-fördraget (artiklarna 39, 43, 49 och 56 i det sistnämnda fördraget och artiklarna 28, 31, 36 och 40 i EES-avtalet).

Kravet i den nationella rätten avseende pensionskassornas säte utgör inte enbart diskriminering som hindrar organisationer med säte i andra medlemsstater från att fritt erbjuda sina tjänster till personer som är bosatta i Spanien, utan också ett klart hinder för den fria rörligheten för arbetstagare och kapital samt för etableringsfriheten.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Nürnberg-Fürth av den 28 januari 2005 i målet mellan Adam Opel AG och Autec AG där Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V. har intervenerat till stöd för motparten

(Mål C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Rättegångsspråk: tyska)

Landgericht Nürnberg-Fürth, Tyskland, begär genom beslut av den 28 januari 2005, som inkom till domstolens kansli den 8 februari 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Adam Opel AG och Autec AG (där Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V. har intervenerat till stöd för motparten) beträffande följande frågor om tolkningen av artiklarna 5.1 a och 6.1 b i rådets första direktiv 89/104/EEG (¹) av den 21 december 1988 om tillnämningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

1. Utgör användningen av ett varumärke som även åtnjuter skydd avseende "leksaker" användning i den mening som avses i artikel 5.1 a i varumärkesdirektivet, när tillverkaren av en leksaksmodellbil kopierar ett verkligt existerande fordon i förminskad skala, inbegripet varumärkesinnehavarens varumärke som anbringats det riktiga fordonet, och saluför det?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, utgör den form av användning som har beskrivits i första frågan en angivelse av arten eller beskaffenheten av modellbilen i den mening som avses i artikel 6.1 a i varumärkesdirektivet?
3. Om den andra frågan skall besvaras jakande, vilka kriterier är i sådana fall avgörande för att kunna bedöma när användningen av varumärket är oförenlig med god affärssed?
4. Är detta i synnerhet fallet när modellbilstillverkaren på förpackningen och på ett tillbehör, som är nödvändigt för användningen av modellen, anbringat ett tecken som på marknaden uppfattas såsom tillverkarens eget varumärke samt sin firma och säte?

(¹) EUT L 40, s. 1.

Överklagande, ingivet den 7 februari 2005 (fax den 2 februari 2005) av Ferriere Nord SpA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 november 2004 i mål T-176/01: Ferriere Nord SpA, med stöd av Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ferriere Nord SpA har den 7 februari 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 november 2004 i mål T-176/01: Ferriere Nord SpA, med stöd av Republiken Italien, mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna W. Viscardini och G. Donà.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 18 november 2004,
- ogiltigförklara – och dessförinnan eventuellt fastställa i enlighet med artikel 241 EG att punkt 82 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från år 2001 inte skall tillämpas – kommissionens beslut 2001/829/EG, EKSG av den 28 mars 2001 (¹), i vilket fastställdes att det stöd som den självständiga regionen Friuli-Venezia hade beviljat till förmån för Ferriere Nord SpA för att i miljösyfte investera i en ny tillverkningsanläggning för elsvetsade armeringsnät var oförenligt med den gemensamma marknaden,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att i enlighet med artiklarna 235 EG och 288 andra stycket EG ersätta den skada som Ferriere Nord SpA har lidit till följd av att ovannämnda beslut är rättsstridigt och av att företaget kommer att erhålla det stöd som det felaktigt nekats för sent, jämte ränta och uppräkningskostnader på grund av förändrat penningvärde, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, såväl de som hänförs till förfarandet i första instans som de som kommer att uppstå i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till följande felaktigheter:

- Den har fastslagit att den rättsliga grunden för anmälan av stödet var felaktigt och att det således inte var rättsstridigt att inleda det formella förfarandet av den 3 juni 1999.
- Den har fastställt att tidsfristerna för att inleda och avsluta det formella förfarandet har iakttagits.
- Den har fastställt att de berörda parternas rättigheter inte har åsidosatts, trots att parterna inte har fått tillfälle att yttra sig med hänsyn till riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön från år 2001 (vilka hade trätt i kraft under den tid förfarandet pågick och med stöd av vilka kommissionen fattade det beslut genom vilket det formella förfarandet avslutades), medan förfarandet genomförts i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från år 1994 (²).
- Den har fastställt att kommissionen inte hade åsidosatt Ferriere Nords skydd för berättigade förväntningar avseende förfarandet, trots att den fattade sitt beslut på grundval av vissa handlingar som Ferriere inte inlämnat endast därför att kommissionen inte begärt detta.